

WAT EEN ELLENDE, AL DIE KLEUREN...

(EEN GEHEEL ANDERE VISIE OP KLEUREN)

door: Victor Backus

Alle kleurentesten, kleurenremedies, kleurenfilters en chakra's ten spijt, is er geen eenduidigheid te maken voor de relatie tussen mens en kleur. Wanneer kleuren gekoppeld zijn aan een trauma, vervalt elke wetmatigheid van een kleurentest of kleurenremedie.

Stel je het volgende eens voor: iemand neemt deel aan een weekend over chakra's en moet tijdens een oefening een lapje rode stof voor zijn onderbuik houden om het eerste chakra te stimuleren. Op zich is hier niets mis mee. Maar, wat zou er gebeuren als deze persoon in de kindertijd ooit mishandeld is in een kamer waarvan de muren rood geverfd waren? De kans bestaat dan, dat deze goedbedoelde oefening felle reacties en emoties teweegbrengt. Het kan nog erger worden wanneer een van de personen die ook aan het weekend deelneemt gelijkenissen vertoont met de persoon die mishandelde. Een onervaren docent zou dan kunnen zeggen: "Prima, gooi je emoties er maar uit" terwijl de in de kindertijd mishandelde persoon zich op de persoon met gelijkenissen stort, niet beseffend wat er echt speelt.

Een gefantaseerd voorbeeld? Ja!

Een niet-realistisch voorbeeld? Nee, zeker niet; dit soort reacties op kleuren doet zich vaker voor dan we ons realiseren. Kleuren spelen bij ons allemaal op deze wijze een onbewuste rol. Daar kunnen kleurentesten, kleurenremedies, kleurenfilters en chakra's geen oplossing voor bieden.

Alle houvast dat indelingen over kleuren en kleurentesten zou kunnen bieden, staat op losse schroeven zolang niet duidelijk is of er in het geheugen van de desbetreffende persoon een of andere traumatische ervaring gekoppeld is aan een kleur. Pas als die ervaring en de daar aan gekoppelde kleur, plus de emotie die gekoppeld is aan de traumatische ervaring op tafel zijn, verricht de desbetreffende kleur geen onbalans meer.

Ik wil ter illustratie van het bovenstaande nog een voorbeeld geven uit mijn kinesiologische praktijk.

Een vrouw die zes maanden zwanger was, kwam in mijn praktijk om de bevalling voor te bereiden en uit te balanceren. Ze wilde dat doen omdat de vorige bevalling veel problemen had gegeven. Ze vertelde me, toen ik haar

naar kleuren vroeg, dat de bevalling in een witte kamer van het ziekenhuis had plaatsgevonden, terwijl haar man in een grijze trui naast haar zat. Het ziekenhuispersoneel liep in die kamer op klompen, zo vertelde ze me. Ze was plotseling heel angstig geworden. We testten kinesiologisch en kwamen uit op de leeftijd van vier jaar. Als kind liep ze toen met klompen aan over het witgesneeuwde ijs en stapte in een wak. Ze raakte onder water en zag een grijze kleur boven haar; er vond een verschrikkelijk trauma plaats. Onbedoeld werd dit trauma in de ziekenhuis-kamer opgeroepen met name door de kleuren en werd de hieraan gekoppelde oude paniek naar boven gehaald. Er bleek geen directe relatie te zijn tussen de angst en de bevalling op zich. We hebben alles keurig gecorrigeerd.

Je zou kunnen veronderstellen dat alleen kleuren die je niet prettig vindt, gekoppeld zijn aan een traumatische ervaring. Niets is minder waar. Juist ook kleuren die je heel prettig vindt, kunnen gekoppeld zijn aan een traumatische ervaring; die kleuren zoeken we vaak onbewust op.

Om een voorbeeld te geven: je staat stil in een file en ziet op de andere weghelft iets ernstigs gebeuren. Omdat het heel nare dingen zijn die je ziet gebeuren, wend je je hoofd af en staart rechts van je over de groene weilanden. Op dat moment wordt groen een kleur die gekoppeld is aan een traumatische ervaring. Maar op een speciale manier: groen wordt voor jou een kleur die aan de ene kant gekoppeld is aan een traumatische ervaring en aan de andere kant een kleur die je ervan heeft weerhouden om diep in die ervaring te gaan. Vanaf dat moment zul je groen ervaren als een prettige kleur en er bijvoorbeeld de wanden van je slaapkamer in verven. Toch zul je je daarna in die slaapkamer niet helemaal happy voelen, al weet je niet waardoor dat komt. Op het moment dat je in de groengeverfde slaapkamer naar de televisie zit te kijken en op het journaal een reportage van een ongeluk op de snelweg ziet, kan het gebeuren dat je plotseling een vreemd gevoel krijgt als van een opkomende griep. Je neemt wat homeopathie in tegen griep en besluit voor de zekerheid om vroeg te gaan slapen.

In het septembernummer van "Kinesiologie" heb ik een artikel geschreven met als titel "Kinesiologie en trauma's". Ik heb daarin melding gemaakt van de methode Progressive Mental Alignment (PMA), bedacht door Jacob Korthuis. Het diagnosticeren van kleuren, die

gekoppeld zijn aan een traumatische ervaring en het decoderen ervan passen in de methode PMA.

Dit jaar ben ik niet gevraagd om voor de jaardag KNN een workshop te geven. Toch wil ik jullie het door mij ontwikkelde materiaal voor kinesiology niet onthouden en publiceer ik het daarom hier in de vorm van dit artikel.

Onze waarnemingen worden opgeslagen in de hersenen in plaatjes of beelden. Aan die beelden zitten emoties gekoppeld; fysiologie. Waarneming en fysiologie wordt als één samenhangend geheel in de hersenen opgeslagen.

Bij traumatische waarnemingen ontkoppelt de fysiologie zich van de beelden en worden beelden en fysiologie gescheiden in de hersenen opgeslagen. De fysiologie gaat vervolgens een eigen leven leiden en kan zich koppelen aan beelden die een overeenkomst hebben met het traumatische beeld. Dit kunnen ook positieve beelden zijn. Zo kan de negatieve fysiologie zich koppelen aan positieve beelden en ons leven verzuren. Het kan zelfs onze gezondheid volledig ondermijnen. En... in beelden zitten meestal kleuren.

Met de volgende kinesiology testprocedure kun je nagaan welke kleur een koppeling heeft met een trauma en hoe je de fysiologie gekoppeld aan die kleur kunt elimineren. Je hebt voor de test papertjes (tijdschrift/vliegerpapier) of stukjes stof in allerlei kleuren nodig.

1. Test en maak een clear circuit. Doe alle voortesten en corrigeer waar nodig.
2. Zeg hardop het woord "kleur" en zet het in de pauselock.
3. Zoek een sterke testspier.
4. Laat de testpersoon naar een kleur kijken (papiertje/stukje stof = testmateriaal), hou direct daarna het testmateriaal boven Gouverneur Meridiaan (GV) punt 26 en test. Vervolgens hou je het testmateriaal boven Centraal Meridiaan (CV) punt 24 en test.
5. Krijg je bij GV 26, bij CV 24 of bij beide punten een zwakke testspier, dan kun je er van uitgaan dat er een trauma zit op de geteste kleur. Wees bedacht op een geblokkeerde spier! Deze kan een sterk lijkende testspier geven. Bij een trauma is het immers niet zo vreemd dat een spier blokkeert. Controleer bij een sterke testspier daarom steeds of er nog een clear circuit is; zo voorkom

je dat je een geblokkeerde spier niet opmerkt.

6. Krijg je een zwakke of geblokkeerde spier, laat de testpersoon dan opnieuw de desbetreffende kleur zien. Vraag: "Waar doet deze kleur je aan herinneren?" Niet altijd komt er dan een antwoord. In dat geval zeg je: "Kijk eens naar deze kleur en denk eens aan iets vervelends van de afgelopen tijd; iets wat je geïrriteerd heeft of wat je onprettig hebt gevonden." De kleur wordt door het geheugen onbewust automatisch gelinkt en je kunt je sessie verder vorm geven.

7. Zoek bij de testpersoon (zonder te testen) de beelden op waar de kleur aan gekoppeld is, door vragen te stellen als:

- "Wat zie je precies voor je?"
- "Wat is het meest vervelende of irriterende moment van wat je voor je ziet? Waar ben jij in wat je ziet?"
- "Hoe oud ben je als je dit ziet?"
- "Waar in wat je ziet zie je de kleur terug waar je zojuist naar gekeken hebt? Kijk goed rond in wat je voor je ziet."
- "Hoe voelt het in je en waar voel je dat?"
- "Welke beelden komen er nu spontaan bij je omhoog?"
- Zeg: "Beleef je gevoel eens bij wat je allemaal voor je ziet; ga er helemaal in".

8. Corrigeer hierna (meestal vindt er een emotionele ontlasting plaats en koppelt de oorspronkelijke fysiologie zich weer aan het oorspronkelijke beeld waar de desbetreffende kleur in voor kwam) met alle kinesiology mogelijkheden die je kent. Blijf in de tegenwoordige tijd.

9. Houd opnieuw de desbetreffende kleur boven GV 26 en CV 24 en test; dit moet nu een sterke test opleveren. Zo niet, dan zit er nog een ander trauma op deze kleur en volg je bovenstaande testprocedure opnieuw.

Het is veel werk maar het loont de moeite.

Mocht je je in de toekomst aangetrokken voelen door een bepaalde kleur en je weet niet wat de reden is ("Het is merkwaardig...., ik kan het niet plaatsen, maar deze kleur doet me wat...") of een huis gaan inrichten, ga dan naar een kinesiology om te laten uitzoeken of er een trauma zit op een kleur. Je zult je woonkamer maar zachtroze verven terwijl je in de kindertijd regelmatig, voorzien van een pak slaag, naar je zachtroze geverfde kamertje werd gestuurd. Of je hangt ergens een schilderij met een prachtig wit sneeuwlandschap op terwijl je in de kindertijd tijdens de winter werd gebeten door een witte hond. Kleuren doen meer dan we zo op het eerste gezicht vermoeden. Ben je al nagegaan wat de kleuren op de omslag van dit blad bij je veroorzaken? Kijk binnenkort eens naar de kleuren van de kleding van je collega's op het werk; mag je misschien een bepaalde collega niet zo vanwege de kleur die hij altijd draagt? Is er misschien een vertrek in je huis waar je je nooit zo super voelt; kijk eens wat de kleur van dat vertrek je doet. Welke kleur vind je zo apart of bijzonder zonder dat je weet wat de reden daarvan is?

Ik zou nog vele vragen over kleuren kunnen stellen. Mijn advies; ga ze eens aan jezelf stellen en je zult versteld staan van wat je allemaal tegenkomt.

